

УПОВНОВАЖЕНИЙ
Верховної Ради України з прав людини

вул. Інститутська, 21/8, м. Київ, 01008, тел. (044) 298-70-33 E-mail: hotline@ombudsman.gov.ua

Міністерство юстиції України

**Офіс Генерального прокурора
(до відома)**

ПОДАННЯ

Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини

(згідно з частиною третьою статті 15 Закону України «Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини»)

Статтею 3 Конституції України визначено, що людина, її життя і здоров'я є найвищою соціальною цінністю.

Права і свободи людини і громадянина закріплено у Розділі II Конституції України та, відповідно до статті 22 Основного Закону України, не є вичерпними, гарантуються і не можуть бути скасовані.

Згідно зі статтею 101 Конституції України Уповноважений Верховної Ради України з прав людини здійснює парламентський контроль за додержанням конституційних прав і свобод людини і громадянина, метою якого є:

захист прав і свобод людини і громадянина, проголошених Конституцією України, законами України та міжнародними договорами України;

додержання та повага до прав і свобод людини і громадянина у відносинах, що виникають між юридичними особами публічного та приватного права, а також фізичними особами, які перебувають на території України, у випадках, передбачених окремим законом;

запобігання порушенням прав і свобод людини і громадянина або сприяння їх поновленню;

сприяння приведенню законодавства України про права і свободи людини і громадянина у відповідність до Конституції України, міжнародних стандартів у цій сфері.

Мною, у зв'язку із здійсненням на підставі статей 13 та 19¹ Закону України «Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини», парламентського контролю за додержанням конституційних прав і свобод людини і громадянина та захисту прав кожного на території України,

виконанням функцій національного превентивного механізму (далі – НПМ) відповідно до Факультативного протоколу до Конвенції проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження та покарання виявлено грубі порушення прав людини на захист від катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження та покарання у діяльності державної установи «Маневицька виправна колонія (№ 42)» (далі – ВК, установа), у якій на час відвідування НПМ утримувались 467 засуджених.

Статтею 5 Загальної декларації прав людини, статтею 3 Декларації про захист усіх осіб від катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання, статтею 7 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права, статтею 2 Конвенції проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання, статтею 28 Конституції України визначено, що ніхто не повинен зазнавати тортур, або жорстокого, нелюдського, або такого, що принижує його гідність, поводження і покарання.

Передбачено, що жодні виключні обставини, якими б вони не були, стан війни чи загроза війни, внутрішня політична нестабільність чи будь-який інший надзвичайний стан не можуть бути виправданням катувань чи інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання.

Згідно з положеннями частини 3 статті 50 Кримінального кодексу України покарання не має на меті завдати фізичних страждань або принизити людську гідність.

Частиною 1 статті 8 Кримінально-виконавчого кодексу України (далі – КВК України) серед основних прав засуджених визначено право на гуманне ставлення до них та на повагу їх людської гідності; засуджені не повинні підлягати жорстокому, нелюдському або такому, що принижує їх гідність, поводженню.

Під час здійснення 28 листопада 2023 року відвідування групою НПМ установи встановлено, що обладнання дільниці карантину, діагностики і розподілу (далі – КДіР) не відповідає умовам тримання засуджених за функціональним призначенням, суперечить вимогам Норм забезпечення меблями, інвентарем і предметами господарчого призначення виправної колонії середнього рівня безпеки, затверджених наказом Міністерства юстиції України від 27.07.2012 № 1118/5 (далі – Норми забезпечення), а більшість приміщень дільниці тривалий час перебуває у незадовільному санітарно-гігієнічному стані і потребує проведення капітального ремонту.

Так, адміністрацією установи порушуються вимоги пункту 1 розділу XII Правил внутрішнього розпорядку установ виконання покарань, затверджених наказом Міністерства юстиції України від 28.08.2018 № 2823/5 (далі – ПВР УВП) у частині забезпечення засуджених спеціально обладнаними місцями і приміщеннями, де вони повинні зберігати свої особисті речі. Під час

відвідування дільниці КДіР встановлено, що спеціально обладнані місця і приміщення, де засуджені повинні зберігати свої особисті речі, перебуваючи у дільниці, відсутні. Таким чином, засуджені, перебуваючи у дільниці КДіР, змушені зберігати валізи, сумки та рюкзаки зі своїми особистими речами під ліжками у жилих приміщеннях.

Крім того, під час відвідування житлових приміщень дільниці КДіР встановлено, що адміністрацією установи належні умови проживання для засуджених не забезпечуються. Так, належна температура в житлових приміщеннях не дотримується, зокрема, в житловому приміщенні № 2 вона складала плюс 14,9 °С, а в кімнаті для приймання їжі плюс 13,9 °С, що є нижче встановлених норм. У відповідності до вимог пункту 1 розділу XXII ПВР УВП у холодну пору року температура в жилих приміщеннях установ виконання покарань підтримується на рівні не нижче плюс 18 °С.

Аналогічні порушення також було зафіксовано групою НПМ в кімнаті для приймання їжі відділення СПС № 1, де температура була плюс 13,8 °С.

Таким чином, постійне переохолодження може сприяти виникненню у засуджених захворювань, які призводитимуть до загрози їх здоров'ю та життю.

Вищезазначене порушує вимоги статей 27 та 48 Конституції України, Законів України «Основи законодавства України про охорону здоров'я», а також права і основоположні свободи, затверджені:

Конвенцією проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання;

Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод;

Загальною декларацією прав людини.

Крім того, під час перевірки стану обладнання дільниці КДіР встановлено численні порушення вимог Норми забезпечення, що порушують права засуджених на гідні умови тримання. Так, в дільниці відсутня певна кількість приміщень, а саме: кімната для виховної роботи; кімната для зберігання продуктів харчування; кімната для зберігання обмінного фонду постільних речей, речового майна і спецодягу; комора для тимчасового зберігання брудних постільних речей, речового майна і спецодягу; гардеробна; кімната побуту; сушарка.

Відсутність вищезазначеного переліку приміщень може призвести до порушення санітарно-гігієнічних норм через невідповідні умови зберігання харчових продуктів та особистих речей засуджених.

Крім того, при проведенні конфіденційних бесід із засудженими групою НПМ встановлено, що ситуація з відсутністю сушарки призводить до того, що засуджені вимушені користуватися вологим одягом та білизною.

В кімнаті для умивання в наявності лише один водорозбірний кран, при потребі не менше чотирьох, та один умивальник, при потребі не менше чотирьох, а також відсутні полиця настінна для туалетних речей, дзеркало настінне тощо. Крім того, дільниця КДіР не забезпечена баками для питної води та гучномовцями.

Під час вивчення стану обладнання приміщень гуртожитків відділень СПС встановлено численні порушення вимог Норми забезпечення, що порушують права засуджених на гідні умови тримання. Так, в приміщеннях відділень СПС (№ 1) та (№ 3) відсутні близько 50 % встановлених нормами приміщень, а саме: кімната для зберігання продуктів харчування; кімната для зберігання особистих речей засуджених (відсутня у відділенні СПС (№ 1)); кімната для зберігання обмінного фонду постільних речей, речового майна і спецодягу; комора для тимчасового зберігання брудних постільних речей, речового майна і спецодягу; гардеробна; кімната побуту; сушарка (відсутня у відділенні СПС (№ 1)).

Під час відвідування приміщень відділень СПС установи встановлено, що не всі засуджені забезпечені у повному обсязі одягом та взуттям за сезоном.

Так, у ході опитування засуджених, здійсненого за відсутності третіх осіб та за умов, що виключають можливість прослуховування чи підслуховування встановлено, що у відділенні СПС (№ 1) 17 засуджених взуттям за сезоном не забезпечені, одному із засуджених у листопаді 2023 року було видано взуття на два розміри менше, ніж було потрібно, а у відділенні СПС (№ 3) шість засуджених не забезпечені одягом та взуттям за сезоном, хоча відповідно до вимог частини 2 статті 115 КВК України засуджені забезпечуються одягом, білизною і взуттям за сезоном з урахуванням статі і кліматичних умов. Також, у пункті 20.1. Європейських пенітенціарних правил (Рекомендація № R (2006)2 Комітету Міністрів держав-учасниць) (далі – ЄПП) зазначено, що засуджені, які не мають власного одягу, мають забезпечуватися одягом, який відповідає клімату.

Натомість, зазначені вище засуджені носять літнє взуття (туфлі, кросівки) та одяг не за сезоном. При цьому, температурний режим навколишнього середовища складає від мінус 2 °С до мінус 6 °С.

У порушення вимог правила 22.5 ЄПП та Норм забезпечення приміщення відділень СПС (№ 1) та (№ 3) не забезпечені баками для питної води ємністю 15 л з водорозбірним краном, кришкою, кухлем і тазом, у зв'язку із чим, засуджені змушені вживати технічну воду з централізованого водогону установи.

Також, санвузли у відділенні СПС (№ 3) не обладнані дверцятами, що порушує вимогу правила 19.3 ЄПП, у зв'язку з чим не дотримується право засуджених на приватність.

Прогулянкові дворики ДІЗО № 3 та 4 не обладнані достатнім укриттям від атмосферних опадів, що не відповідає пункту 48 Другої загальної доповіді Європейського комітету з питань запобігання катуванням чи нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню [СРТ/Inf (92) 3].

З 2015 року до нормативно-правових актів, які регламентують діяльність виправних колоній, внесено зміни та виключено норму, яка передбачала фіксацію до стін ліжок у дисциплінарних приміщеннях на денний час.

Незважаючи на це, в установі збереглися засоби для такої фіксації, що створює умови для можливих зловживань з боку працівників установи та виступає додатковим каральним елементом під час покарання, так як засуджені можуть бути позбавлені можливості сидіти та лежати на ліжку протягом дня.

У житлових приміщеннях відділення СПС № 3 встановлено порушення статті 8 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, що забезпечує право на повагу до приватного життя.

Так, ліжка у деяких житлових приміщеннях розташовані впритул одне до одного, що не забезпечує засудженим особистого простору та порушує правило 18.1. ЄПП.

На території установи, а саме житлової зони встановлено, що будівлі, в яких розміщено гуртожиток № 4 загальною площею 680,7 м² та № 5 загальною площею 813,9 м² у цілому за призначенням не використовуються з 2013 року. В ході спілкування з відповідальними особами установи встановлено, що у приміщеннях цих будівель були демонтовані система опалення, електрична проводка та інше. При цьому, консервація зазначених будівель в установленому порядку не проведена. На сьогоднішній день будівлі поступово руйнуються під впливом атмосферних опадів та перебувають в аварійному стані.

Наявність аварійних будівель на території установи та безпосередньо в житловій зоні становить загрозу стану безпеки, як засуджених, так і персоналу установи.

Рішення щодо списання або подальшого використання зазначених будівель за призначенням з боку керівництва Західного міжрегіонального управління з питань виконання кримінальних покарань Міністерства юстиції не приймалося.

Всупереч вимогам статті 94 Кримінально-виконавчого кодексу України (далі – КВК України) з 2017 року (понад 5 років) в установі не функціонує дільниця посиленого контролю (далі – ДПК). На даний час у приміщенні ДПК обладнано дільницю СІЗО, де утримуються ув'язненні (взяті під варту особи).

Внаслідок відсутності в установі ДПК, у порушення вимог статей 94 та 97 КВК України, 34 особи, які систематично (два та більше разів) вчиняють злісні порушення встановленого порядку відбування покарання, що загрожують безпеці персоналу, засуджених або інших осіб, тримаються у дільниці ресоціалізації установи.

Крім того, в зазначеній дільниці у порушення вимог Норм забезпечення, відсутній належним чином обладнаний кабінет лікаря для амбулаторного прийому хворих засуджених та ув'язнених медичним персоналом. У зв'язку з чим медичний працівник проводить огляд в'язнів у камерах, в яких вони тримаються, в присутності інших засуджених та немедичного персоналу установи, що є порушенням права людини на повагу до її гідності і права на приватність.

При відвідуванні ДІЗО установи встановлено, що засуджені не забезпечуються належними побутовими умовами. Зокрема, в камерах №№ 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13 та 38 та інших сантехнічне обладнання фізично зношене,

перебуває в антисанітарному стані та потребує заміни, відсутня вентиляція, недостатнє природнє освітлення. В більшій кількості камер ДІЗО та СІЗО туалети не обладнані дверями, що може розцінюватися як поводження, що принижує людську гідність.

Незважаючи на низьку температуру повітря в камерах № 20, 22, 23 ДІЗО відсутнє скло, у зв'язку з чим засуджені змушені закривати віконні отвори різними речами (подушками, ковдрами тощо).

У порушення вимог пункту 2.11. Положення про організацію лазне-прального обслуговування осіб, які тримаються в установах виконання покарань та слідчих ізоляторах, затвердженого наказом Міністерства юстиції України № 849/5 від 08.06.2021 (далі – Положення), у приміщенні лазні відсутня примусова припливно-витяжна система вентиляції.

У порушення вимог правила 19.3 Європейських пенітенціарних правил не дотримується право засуджених на приватність через відсутність шторок на душових.

Крім того, в ході відвідування виявлені численні факти неналежного ведення службових журналів та книг, передбачених Положенням. Більшість передбачених журналів та книг взагалі не ведеться (групі НПМ надано не було), зокрема: журнал обліку проведення тілесних оглядів у лазні установи, книга обліку видачі мила, миття в лазні та заміни білизни, журнал дезінфекції (дезінсекції) одягу та постільних речей в дезінфекційних камерах установи, журнал реєстрації вступного інструктажу з питань охорони праці, журнал реєстрації інструктажів з питань охорони праці на робочому місці.

Групі НПМ надано лише книгу обліку відвідування лазні установи та книгу обліку прийняття (видачі) білизни та використання мийних засобів, однак, вони ведуться формально. Так, до книги обліку відвідування лазні установи не була внесена необхідна інформація про відвідування засудженими лазні з 23.11.2023 (відвідування проводилось 28.11.2023).

В установі порушуються вимоги Правил пожежної безпеки в Україні, затверджених наказом Міністерства внутрішніх справ України від 30.12.2014 № 1417 (далі – Правила пожежної безпеки в Україні).

Зокрема, у приміщеннях дільниці КДіР виявлено електричні розетки та кабель електричної мережі, у відділенні СПС № 3 – електричні розетки та електрощитову, які перебували в незадовільному технічному стані, що може призвести до ураження засуджених електричним струмом, становить загрозу для життя та здоров'я засуджених і персоналу установи, а також може призвести до надзвичайних подій (зокрема, пожежа, задимлення тощо), що є порушенням права засуджених та персоналу установи на життя.

Під час відвідування установи виявлено порушення вимог Кодексу цивільного захисту України у частині вирішення питання щодо укриття засуджених, персоналу та громадян, які перебувають на території установи, та їх захисту.

При проведенні конфіденційного спілкування із засудженими встановлено,

що наявні в установі укриття цивільного захисту не використовуються під час сигналу «Повітряна тривога».

Так, приміщення обох наявних в установі укриттів перебувають у занедбаному, незадовільному санітарно-гігієнічному стані та потребують проведення капітального ремонту (зокрема, у приміщеннях відсутні меблі для розміщення засуджених, вентиляція, санвузол, освітлення, опалення тощо), внаслідок чого вони за призначенням не використовуються.

Так, у порушення вимог статті 95 Кримінально-виконавчого кодексу України (далі – КВК України) засуджений, який виконував обов'язки днювального дільниці КДІР, самовільно обладнав собі спальне місце і проживав у житловому приміщенні разом із новоприбулими засудженими. В ході опитування, яке здійснювалося за відсутності третіх осіб та за умов, що виключає можливість прослуховування чи підслуховування, зазначений засуджений повідомив, що він, перебуваючи близько півроку у дільниці, рахується за відділенням СПС № 1, а також проводить роз'яснювальну роботу серед новоприбулих засуджених щодо їх прав та обов'язків, слідкує за дотриманням режимних вимог та підтриманням належного санітарного стану приміщень.

Європейський комітет з питань запобігання катувань чи нелюдського або такого, що принижує гідність, поводження чи покарання постійно наголошує у своїх доповідях на необхідність відмови від практики використання засуджених, як днювальних. Відповідальність за порядок та безпеку повинні брати на себе лише співробітники установи.

Незважаючи на те, що КЗК постійно наголошує у своїх доповідях на необхідності боротьби із негативним впливом неформальної тюремної ієрархії, групою НПМ встановлено існуючу в установі практику дискримінації, сегрегації та стигматизації засуджених, що виражається у належності останніх до особливо вразливої категорії. Зазначеній категорії засуджених не створено умови для реалізації їх рівних прав у порівнянні з іншими утримуваними.

На цих осіб покладається обов'язок виконання усієї «брудної» роботи, зокрема, такої, як винос сміття, прибирання вбиралень, вони постійно зазнають утисків та насмішок з боку інших засуджених.

Так, під час здійснення відвідування групою НПМ виявлено у одному з приміщень дільниці КДІР двох засуджених, які відносяться до зазначеної вище категорії. Особливо вразлива категорія утримуваних проживає у приміщенні, яке не відповідає «людським» умовам перебування, перебуває у вкрай незадовільному санітарно-гігієнічному стані та потребує проведення капітального ремонту.

Окрім цього, у їдальні установи встановлено наявність окремих столів для харчування зазначених вище осіб.

Відповідно до статті 1 Конвенції проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання, зазначене вище можна розцінювати як катування, а саме спричинення

морального страждання, що ґрунтується на дискримінації будь-якого виду за мовчазної згоди посадових осіб установи.

Окрім цього, аналогічне порушення було приводом до подання заяв до Європейського суду з прав людини.

Так, у справі «С.П. та інші проти Росії» (CASE OF S.P. AND OTHERS v. RUSSIA) (заяви № 36463/11 та 10 інших від 02.08.2023), йдеться про стигматизацію, сегрегацію засуджених, у тому числі щодо тримання їх в окремих житлових приміщеннях з неналежними умовами утримування в місцях несвободи, їх харчування за окремим столом, утиски з боку інших засуджених.

За цих підстав Європейський суд з прав людини постановив, що мало місце порушення вимог статті 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод та призначено виплати значних сум коштів в якості моральної компенсації.

Частиною другою статті 7 Закону України «Про попереднє ув'язнення» (далі – Закон) визначено, що основними вимогами режиму в місцях попереднього ув'язнення є ізоляція осіб, взятих під варту, постійний нагляд за ними і роздільне тримання їх у порядку, передбаченому статтею 8 Закону.

У порушення зазначених норм у дільниці слідчого ізолятора установи мають місце випадки порушення вимог щодо роздільного тримання ув'язнених. Зокрема, раніше засуджені особи утримуються з раніше не судимими, іноземні громадяни разом з громадянами України, що може призвести до конфліктів серед утримуваних осіб, спричинення ними самоушкоджень та вчинення злочинів під час їх утримання в установі.

Так, під час вивчення камерних карт утримуваних осіб встановлено, що в камері № 40 утримувались дві особи (одна особа – іноземний громадянин), які не перебували в місцях позбавлення волі із трьома особами, які раніше відбували покарання в місцях позбавлення волі.

Виявлений факт свідчить, що адміністрацією установи не здійснюється на належному рівні контроль за розміщенням в'язнів з урахуванням сучасних методів організації належного нагляду та принципів динамічної безпеки та призводить до порушення прав на особисту безпеку.

Відповідно до вимог пункту 6 розділу II ПВР УВП у ДІЗО розміщується інформація із зазначенням номерів телефонів «гарячих ліній», поштових та електронних адрес Міністерства юстиції України, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Європейського суду з прав людини, Державного бюро розслідувань, Офісу Генерального прокурора, обласної і окружної прокуратур, Департаменту, міжрегіонального управління, а також регіонального центру з надання безоплатної правової допомоги.

У порушення зазначених вимог ПВР УВП у ДІЗО зазначена інформація під час відвідування дільниці ДІЗО була відсутня у повному обсязі.

Відповідно до Порядку організації надання засудженим доступу до глобальної мережі Інтернет, затвердженого наказом Міністерства юстиції України від 19.10.2017 № 3233/5 (далі – Порядок), засудженим надається послуга

доступу до Інтернету, користування засобами IP-телефонії та використання засобів відеозв'язку через мережу Інтернет. Для організації надання засудженим послуг доступу до мережі Інтернет в установі обладнано інтернет-клас. У користуванні засуджених перебувають 160 планшетів, у житловій зоні установи наявні 4 точки доступу Wi-Fi.

Однак, незважаючи на наявність інтернет-класу в установі та значної кількості планшетів у засуджених, вони не мають змоги скористатись ними для подання електронних звернень.

Так, згідно інформації, отриманої від адміністрації установи, протягом 2023 року з установи не було надіслано жодного електронного звернення, інтернет-класом не скористався жоден засуджений.

В ході конфіденційних бесід засуджені зазначали, що незважаючи на наявність точок доступу Wi-Fi у житловій зоні, вони фактично не можуть під'єднатись до мережі, оскільки підключення здійснюється без доступу до мережі інтернет, в результаті чого неможливо здійснити відправлення електронних звернень, що може призвести до зловживань правами засуджених з боку персоналу установи.

Факти порушень прав засуджених на подання заяви вже знайшли своє відображення в рішеннях Європейського суду з прав людини (справа «Тросін проти України»), який також зазначав, що засуджені перебувають в особливо вразливого становищі, оскільки їх листування із судом і з рештою зовнішнього світу залежить від адміністрації установ виконання покарань.

У порушення вимог ст.153 Кодексу законів про працю України (далі – КЗпП) засуджені, які залучаються до роботи на підприємстві установи, працюють без належного забезпечення спецзасобами з охорони праці (рукавицями, навушниками, захисними окулярами тощо).

Крім того, незважаючи на те, що в осінньо-зимовий період, коли температура повітря опускається нижче нуля, засуджені змушені увесь робочий час (зміну) працювати у відкритих майстернях, які не обігріваються, без відповідного спецодягу, спецвзуття та інших засобів індивідуального захисту, що передбачено ст. 163 КЗпП.

У відповідності до вимог пункту 7 розділу I ПВР УВП комплексне інспектування установ виконання покарань здійснюється Департаментом один раз на п'ять років і один раз на два роки міжрегіональними управліннями.

Зокрема, останнє комплексне інспектування державної установи «Маневицька виправна колонія (№ 42)» персоналом Західного міжрегіонального управління з питань виконання кримінальних покарань Міністерства юстиції проводилося у листопаді 2020 року, тобто, більше, ніж два роки тому. Крім того, як свідчать результати зазначеного інспектування, наявні недоліки та прорахунки у діяльності цієї установи не у повному обсязі виявлялися, а дієві заходи щодо усунення виявлених порушень адміністрацією установи не вживалися, що у свою чергу призвело до того, що наявні недоліки у діяльності установи продовжують мати місце тривалий час.

Зазначений стан справ у діяльності відвіданої установи став можливим внаслідок неналежної організації роботи підпорядкованих служб з боку керівництва установи, недостатнього рівня впливу керівництва Західного міжрегіонального управління з питань виконання кримінальних покарань Міністерства юстиції, окремих відділів та служб зазначеного міжрегіонального управління та Департаменту з питань виконання кримінальних покарань на поліпшення діяльності установи, а також свідчить про недостатню організуючу роль керівництва міжрегіонального управління, недостатню вимогливість та принциповість до керівництва підпорядкованої установи.

На підставі вищевикладеного, з метою усунення виявлених порушень прав і свобод людини і громадянина, обумовлених діями або бездіяльністю персоналу установи, а також приймаючи до уваги те, що:

відповідно до підпункту 2⁷ пункту 3 Положення про Міністерство юстиції України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 2 липня 2014 № 228, Міністерство юстиції України забезпечує контроль за дотриманням прав людини і громадянина, вимог законодавства щодо виконання і відбування кримінальних покарань, реалізацією законних прав та інтересів засуджених та узятих під варту осіб,

керуючись статтею 101 Конституції України, статтями 13, 15, 16, 22 Закону України «Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини»,

ВИМАГАЮ:

1. Розглянути подання та вжити заходів, спрямованих на усунення та недопущення у подальшому порушень, виявлених у діяльності державної установи «Маневицька виправна колонія (№ 42)», зокрема:

1.1. Проаналізувати виявлені порушення у діяльності державної установи «Маневицька виправна колонія (№ 42)» та розробити план заходів щодо їх усунення та недопущення у подальшому, копію якого направити Уповноваженому Верховної Ради України з прав людини.

1.2. Забезпечити надання практичної допомоги державній установі «Маневицька виправна колонія (№ 42)» щодо приведення у відповідність до вимог чинного законодавства умов тримання засуджених у приміщеннях дільниць КДІР, ДІЗО, слідчого ізолятора, житлових приміщеннях установи, а також щодо обладнання, введення в експлуатацію та належного функціонування дільниці посиленого контролю установи.

1.3. Демонтувати замки фіксації до стін ліжок в камерах ДІЗО.

1.4. Вжити заходів щодо припинення та недопущення у подальшому практики дискримінації, сегрегації та стигматизації засуджених в установі.

1.5. Забезпечити тримання засуджених у дільниці КДІР строком у суворій відповідності до вимог статті 95 КВК України.

1.6. Усунути порушення порядку зберігання особистих речей засуджених у дільниці КДІР.

1.7. Вжити заходів щодо припинення та недопущення у подальшому порушень температурного режиму в житлових приміщеннях ділянки КДіР та відділень СПС установи.

1.8. Провести капітальний ремонт у приміщеннях ділянки КДіР.

1.9. Забезпечити обладнання приміщень ділянки КДіР у відповідності до вимог Норми забезпечення.

1.10. Забезпечити обладнання приміщень відділень СПС установи № 1 та № 3 у відповідності до вимог Норми забезпечення.

1.11. Невідкладно забезпечити засуджених в установі у повному обсязі одягом та взуттям за сезоном.

1.12. Забезпечити обладнання належним чином санвузлів у відділенні СПС № 3.

1.13. У прогулянкових двориках ДІЗО № 3 та № 4 забезпечити обладнання укриття від атмосферних опадів.

1.14. Вжити дієвих заходів щодо створення належних умов для реалізації права засуджених на приватність та особистий простір.

1.15. Усунути виявлені в установі порушення вимог Правил пожежної безпеки в Україні.

1.16. Вжити заходів щодо забезпечення порядку укриття засуджених, персоналу та громадян, які перебувають на території установи, та їх захисту шляхом обстеження та введення в експлуатацію наявних укриттів установи.

1.17. Розмістити відсутню у ДІЗО відповідну наочну інформацію.

1.18. Вжити заходів щодо недопущення у подальшому порушень права засуджених на підтримання контактів із зовнішнім світом у частині подання заяв.

1.19. Забезпечити неухильне дотримання вимог трудового законодавства України щодо захисту трудових прав працівників із числа засуджених.

1.20. Під час щоденних інструктажів чергової зміни увагу працівників установи звертати на гуманне ставлення до засуджених.

2. У спосіб, передбачений чинним законодавством, вжити заходів щодо притягнення винних службових осіб до відповідальності.

Про результати розгляду подання та вжиті заходи у місячний строк повідомити Уповноваженого.

Звертаю увагу, що відмова органів державної влади, органів місцевого самоврядування, об'єднань громадян, підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності, їх посадових і службових осіб від співпраці, а також умисне приховування або надання неправдивих даних, будь-яке незаконне втручання в діяльності Уповноваженого з метою протидії передбачають відповідальність згідно з чинним законодавством.

Додаток: звіт за результатами відвідування державної установи «Маневицька виправна колонія (№ 42)» на 24 арк. в 1 прим.

**Уповноважений Верховної Ради
України з прав людини**

Дмитро ЛУБІНЕЦЬ

Тищенко Руслан (050)-967-95-51

 UB
Секретаріат Уповноваженого Верховної Ради України з прав
людини
№317.2/39.1/25263-23/24/39.1 від 10.01.2024
КЕП: Лубінець Д. В. 10.01.2024 11:25
5FBB77F7B650371D04000000E88D010044560300